

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวใน
มุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
Impact of the COVID-19 Epidemic on Tourism Activities from the
Perspective of Entrepreneurs at Namtok Chet Sao Noi National Park,
Saraburi Province

เบญจภรณ์ สิทธิ* กิตชัย รัตน์ะ อภิชาติ ภัทรธรรม
Benjaporn Sitti*, Kitichai Rattana, Apichart Pattaratuma
สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์^{*,2,3}
Forest Resource and Environmental Administration Forestry Kasetsart University
Benjaporn.sitt@ku.th

Received: January 27, 2022

Revised: March 23, 2022

Accepted: March 29, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ระดับมุมมองของผู้ประกอบการ และปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ข้อมูลการศึกษารวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ช่วงเดือนกรกฎาคม-เดือนกันยายน 2564 จำนวน 120 ราย วิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติที (t-test) และสถิติเอฟ (F-test) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 (p-value = .05) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) ด้วยวิธีการของ Scheffe

ผลการศึกษาผู้ประกอบการที่ทำการศึกษาร้อยละ 63.33 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.33 อายุเฉลี่ย 45.72 ปี มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 56.67 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีอาชีพหลักคือ ค่าขาย คิดเป็นร้อยละ 56.67 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 229,400 บาท/ปี ส่วนใหญ่มีลักษณะการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ร้านอาหาร /กาแฟและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 40.83 ระยะเวลาการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว เฉลี่ย 10.54 ปี และภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง และปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผล ได้แก่ อายุ และระยะเวลาการประกอบกิจกรรม

คำสำคัญ: มุมมอง กิจกรรมการท่องเที่ยว การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

Abstract

The objectives of this study were to determine the socio-economic conditions, the entrepreneur perspectives and the factors affecting tourism activities from the perspective of entrepreneurs at Namtok Chet Sao Noi National Park, Saraburi Province. The research instrument was a questionnaire. Data were collected from 120 individuals affected by the pandemic at the national park under study from July to September, 2021. Statistical analysis methods employed for testing hypothesis were t-test and F-test with the given significant level at 0.05 and a multiple comparison test by Scheffe method.

The study found that a majority of the subjects were females (63.33%), aged 45.72 years, married (56.67%). They completed a primary education. Their main occupation was commercial (56.67), their monthly income was 229,400 baht a year. The time duration in their occupation averaged 10.54 years. Their place of birth was mainly in the central plains. As viewed by the business operators at the national park in the study, the impact from the Covid pandemic was moderate averaging 3.28.

Keywords: Perspective, Tourism Activities, COVID-19 Pandemic, Namtok Chet Sao Noi National Park

บทนำ

การท่องเที่ยวของประเทศไทยในปัจจุบัน ประชาชนมีกระแสความนิยมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ทางธรรมชาติได้รับเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ซึ่งอุทยานแห่งชาติถือเป็นพื้นที่สำคัญในการรักษาระบบนิเวศวิทยาที่เกื้อหนุนให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ โดยการจัดการอุทยานแห่งชาติซึ่งอุทยานแห่งชาติในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้ง คือ (1) เพื่อการอนุรักษ์สภาพธรรมชาติของพื้นที่ให้คงอยู่ตามธรรมชาติ ป้องกันการรบกวนจากมนุษย์ โดยเฉพาะทรัพยากรที่สำคัญ (2) เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อให้เกิดความ สุขกาย สุขใจ และช่วยผ่อนคลายความเครียดจากการปฏิบัติงานประจำ และ (3) เพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย จึงเป็นการดำเนินการเพื่อปกป้องคุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและกระบวนการทางนิเวศวิทยาเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้สมดุลและเกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างยั่งยืน โดยหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความเสียหายหรือให้เกิดความสูญเปล่าที่น้อยที่สุด (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2564)

อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คนไทยและชาวต่างชาติ ให้ความสนใจ เป็นจำนวนมาก อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร โดยในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เป็นน้ำตกชั้นเดี่ยว ๆ จำนวน 7 ชั้น มีน้ำไหลตลอดทั้งปี มีแอ่งน้ำตื้น ๆ หลายแห่งที่นักท่องเที่ยวสามารถทำกิจกรรมเล่นน้ำตก เดินศึกษาธรรมชาติ พายเรือคายัก และดูนก-ดูผีเสื้อ และช่วงที่สวยงามที่สุดของน้ำตกจะเป็นช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ซึ่งส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมีความเจริญเข้ามาพื้นที่ทางธรรมชาติก็ค่อย ๆ สูญหายไป สิ่งเข้ามาทดแทนคือ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษจากขยะและของเสียตามแหล่งท่องเที่ยว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2561)

กรมควบคุมโรค (2563) กล่าวว่า การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 พ.ศ. 2562-2563 เป็นการระบาดทั่วโลก โดยมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยพบ

ครั้งแรกในนครอู่ฮั่น ประเทศจีน โดยวันที่ 9 พฤษภาคม 2563 มีผู้ติดเชื้อยืนยันแล้วมากกว่า 3,740,000 คน ใน 20 ประเทศและดินแดน มีผู้เสียชีวิตจากโรคระบาดแล้วมากกว่า 258,000 คน และมีผู้หายป่วยแล้วมากกว่า 1,247,000 คน จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการด้านธุรกิจท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากธุรกิจเหล่านี้ได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรงจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 รวมถึงผลกระทบจากมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ เช่น มาตรการปิดพื้นที่อุทยานแห่งชาติและวนอุทยานทุกแห่ง ตามประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นต้น ซึ่งมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติยกเลิกการเดินทางและการจองห้องพัก หน่วยงานต่าง ๆ ยกเลิกการจัดประชุมและสัมมนาที่โรงแรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้ของธุรกิจโรงแรมเป็นอย่างมาก

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี เพื่อต้องการทราบว่ามุมมองของผู้ประกอบการจากสถานการณ์ดังกล่าว และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาปรับปรุง วางแผนการปิดอุทยานแห่งชาติในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคม ของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
2. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร ผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2564
2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา ประกอบด้วย (1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว ระยะเวลาการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว และภูมิฐานะ และ (2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 จำนวนผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2564

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ
อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
เบญจภรณ์ สิทธิ กิติชัย รัตนะ อภิชาติ ภัทรธรรม

1.2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ศึกษาได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้จำนวนผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี โดยคำนวณจากสูตรเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จากการคำนวณกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชากร 172 ราย ได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง 120 ราย และแบ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่างลักษณะการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

ลักษณะการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว	จำนวนประชากร	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
1. โรงแรม/โฮมสเตย์/รีสอร์ต	22	15
2. ร้านอาหาร/กาแฟและเครื่องดื่ม	70	49
3. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก	43	30
4. กางเต็นท์/พายเรือคายัก/เช่าเสื้อ-ห่วงยางลอยน้ำ	37	26
รวม	172	120

2. การสร้างและทดสอบเครื่องมือ

2.1. การสร้างแบบสอบถาม โดยศึกษารูปแบบการจัดทำแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เป็นเรื่องลักษณะเดียวกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จัดทำร่างแบบสอบถามให้มีคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และครอบคลุมตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ (1) ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการตัวอย่าง (2) ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี และ (3) ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

2.2. ความเที่ยงตรง (Content validity) ของโดยนำแบบสอบถามที่จัดสร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อไป

2.3. ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ไปทดลอง (pre-test) กับผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกสามหลั่น จังหวัดสระบุรี เนื่องจากมีสภาพพื้นที่ใกล้เคียงกัน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของ Cronbach's alpha (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ทั้งนี้ ค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.920

2.4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองใช้ดังกล่าว และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมไว้ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ต่อไป

3. การวัดระดับความคิดเห็น ใช้คำถามใน ส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม มาประเมินตามแนวคิด Likert คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ระดับ และกำหนดค่าการให้คะแนนของคำตอบแต่ละตัวเลือก ดังต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็นระดับคะแนนที่ได้		
เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด-ไม่เห็นด้วย	1	คะแนน

จากเกณฑ์การให้คะแนนระดับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นอันตรภาคชั้น เพื่อวัดระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบตัวอย่าง ดังสมการที่ (1)

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำที่สุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80 \quad (1)$$

จากเกณฑ์อันตรภาคชั้นข้างต้น สามารถแปลความหมายระดับความคิดเห็นได้ ดังนี้

ได้ค่าเฉลี่ย 1.00–1.80 หมายถึง ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด-ไม่เห็นด้วย

ได้ค่าเฉลี่ย 1.81–2.60 หมายถึง ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย

ได้ค่าเฉลี่ย 2.61–3.40 หมายถึง ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ได้ค่าเฉลี่ย 3.41–4.20 หมายถึง ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ได้ค่าเฉลี่ย 4.21–5.00 หมายถึง ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่จัดสร้างขึ้น โดยได้ประสานงานและขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) และใช้ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้น ภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยพิจารณาลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามตามกิจกรรมการท่องเที่ยวของการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 120 ราย ซึ่งใช้ระยะเวลาในการดำเนินการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2564

5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูปสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ จำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์นี้จะนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับผู้ประกอบการจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว
อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี นำมาวิเคราะห์โดยอาศัยสถิติแบบง่ายในรูปของค่าเฉลี่ย
ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการดังกล่าว

5.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

5.2.1 ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรอิสระระหว่าง 2 กลุ่ม

5.2.2 ใช้สถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของตัวแปรอิสระ กรณีที่มี 3 กลุ่มหรือ
มากกว่า

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 หรือที่ระดับ 0.05 ($\alpha = 0.05$)
และการวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) ด้วยวิธีการของ Scheffe (Scheffe's
Method)

ผลการวิจัย

**ผลการศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคม ของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส
โคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
จังหวัดสระบุรี**

1. เพศ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษารายใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 76 ราย
คิดเป็นร้อยละ 63.33 และเพศชาย 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.67

2. อายุ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษารายใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 50 ปี-65 ปี
จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมาอายุอยู่ในช่วงตั้งแต่ 34 ปี-49 ปี จำนวน 46 ราย คิดเป็น
ร้อยละ 38.33 และน้อยที่สุดมีอายุอยู่ในช่วงตั้งแต่ 18 ปี-33 ปี ขึ้นไป จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.33

3. สถานภาพการสมรส ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษารายใหญ่สมรส จำนวน
68 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.67 และโสด จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.33

4. ระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษารายใหญ่มีระดับการศึกษา
ประถมศึกษา จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาในระดับศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 25 ราย
คิดเป็นร้อยละ 20.83 รองลงมาในระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.17
รองลงมาในระดับการศึกษาปวช./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดมี
ระดับการศึกษาไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33

5. อาชีพหลัก ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษารายใหญ่มีประกอบอาชีพค้าขาย
จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อย
ละ 15.83 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 และน้อยที่สุด
ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานหน่วยงานรัฐ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษารายใหญ่มีรายได้อยู่
ในช่วง 10,001-20,000 บาท/เดือน จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.83 รองลงมาได้รายได้ในช่วงต่ำ
กว่า 10,000 บาท/เดือน จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า

30,000 บาท/เดือน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.83 และน้อยที่สุดมีรายได้อยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.83

7. ลักษณะการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษ ส่วนใหญ่มีลักษณะร้านอาหาร/กาแฟและเครื่องดื่ม จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.83 รองลงมาคือ ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ กางเต็นท์/พายเรือคายัก/เช่าเสื้อ-ห่วงยางลอยน้ำ จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.67 และน้อยที่สุดคือโรงแรม/โฮมสเตย์/รีสอร์ท จำนวน 15 คน ร้อยละ 12.50

8. ระยะเวลาการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในช่วงตั้งแต่ 3-9 ปี จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.67 รองลงมาอยู่ในช่วงตั้งแต่ 10-16 ปี จำนวน 34 ราย ร้อยละ 28.33 และน้อยที่สุดอยู่ในช่วง 17-23 ปี จำนวน 24 ราย ร้อยละ 20.00

9. ภูมิสำเนา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษส่วนใหญ่มีภูมิสำเนาอยู่ในภาคกลาง จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.17 รองลงมา คือ ภาคเหนือ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.50 และน้อยที่สุดมีภูมิสำเนา คือ ภาคใต้ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.33

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษส่วนใหญ่ได้คะแนนความคิดเห็นในช่วงระหว่าง 91-120 คะแนน ร้อยละ 91.67 ทั้งนี้ ได้คะแนนเฉลี่ย 98.38 คะแนน ได้คะแนนมากที่สุด 111 คะแนน และได้คะแนนน้อยที่สุด 84 คะแนน ซึ่งรายละเอียดผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ได้แสดงไว้ในรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

คะแนนความคิดเห็น	จำนวน (n =120)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เห็นด้วยน้อยที่สุด (1-30 คะแนน)	-	-	เฉลี่ย 98.38 คะแนน
เห็นด้วยน้อย (31- 60 คะแนน)	-	-	มากที่สุด 111 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง (61- 90 คะแนน)	10	8.33	น้อยที่สุด 84 คะแนน
เห็นด้วยมาก (91-120 คะแนน)	110	91.67	
เห็นด้วยมากที่สุด (121- 150 คะแนน)	-	-	

เมื่อนำคะแนนความคิดเห็นของผู้ประกอบการตัวอย่างที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยการตอบคำถามแต่ละข้อ และทุกข้อของผู้ประกอบการตัวอย่างทุกราย แล้วนำไปเปรียบเทียบกับอันตรภาคชั้นที่กำหนดไว้ พบว่าระดับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 แปลความหมาย

ได้ว่า ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

การทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ผู้ศึกษาได้แบ่งตัวแปรอิสระแต่ละตัวออกเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมของข้อมูลแต่ละตัวแปร ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏรายละเอียด ดังต่อไปนี้

เพศ ผู้ศึกษาได้แบ่งเพศของผู้ประกอบการออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีเพศหญิง และ 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีเพศชาย (Mean = 3.287 และ 3.266 ตามลำดับ) พบว่า เพศเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ($t = 0.594$, $p\text{-value} = 0.554$) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรีไม่แตกต่างกัน

อายุ ผู้ศึกษาได้แบ่งอายุของผู้ประกอบการออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอายุตั้งแต่ 18-33 ปี 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอายุตั้งแต่ 34-49 ปี และ 3) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอายุอยู่ในช่วง 50-65 ปี (Mean = 3.342, 3.208 และ 3.316 ตามลำดับ) พบว่า อายุของผู้ประกอบการตัวอย่างเป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ($F = 5.912$, $p\text{-value} = 0.004^*$) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถานภาพ ผู้ศึกษาได้แบ่งสถานภาพของผู้ประกอบการออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่สมรส และ 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่โสด (Mean = 3.298 และ 3.255 ตามลำดับ) พบว่า สถานภาพเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ($t = 1.232$, $p\text{-value} = 0.220$) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา ผู้ศึกษาได้แบ่งระดับการศึกษาของผู้ประกอบการออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาไม่ได้เรียนหนังสือ 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา 3) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา 4) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา และ 5) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี (Mean = 3.310, 3.243, 3.299, 3.293 และ 3.300 ตามลำดับ) พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ($F = 0.608$, $p\text{-value} = 0.658$) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ไม่แตกต่างกัน

อาชีพหลัก ผู้ศึกษาได้แบ่งอาชีพหลักของผู้ประกอบการออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอาชีพค้าขาย 3) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอาชีพรับราชการ/

พนักงานหน่วยงานรัฐ และ 4) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว (Mean = 3.337, 3.262, 3.304 และ 3.268 ตามลำดับ) พบว่า อาชีพหลักเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย (F = 0.858, p-value = 0.465) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีอาชีพหลักต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ไม่แตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ศึกษาได้แบ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท/เดือน 3) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท/เดือน และ 4) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 30,000 บาท/เดือน (Mean = 3.236, 3.269, 3.390 และ 3.321 ตามลำดับ) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย (F = 2.617, p-value = 0.054) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ไม่แตกต่างกัน

ลักษณะการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้ศึกษาได้แบ่งลักษณะของการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีลักษณะโรงแรม/โฮมสเตย์/รีสอร์ท 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีลักษณะร้านอาหาร/กาแฟและเครื่องดื่ม 3) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีลักษณะร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก และ 4) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีลักษณะกางเต็นท์/พายเรือคายัก/เช่าเสือ-ห้วยยางลอยน้ำ (Mean = 3.267, 3.271, 3.264 และ 3.321 ตามลำดับ) พบว่า ลักษณะของการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย (F = 0.521, p-value = 0.669) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีลักษณะของการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้ศึกษาได้แบ่งระยะเวลาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 3-9 ปี 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 10-16 ปี และ 3) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 17-23 ปี (Mean = 3.250, 3.249 และ 3.399 ตามลำดับ) พบว่า ระยะเวลาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการตัวอย่าง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย (F = 6.485, p-value = 0.002*) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีระยะเวลาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภูมิภาค ผู้ศึกษาได้แบ่งภูมิภาคของผู้ประกอบการออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง 2) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือ และ 4) กลุ่มผู้ประกอบการที่มีภูมิลำเนาภาคใต้ (Mean = 3.275, 3.341, 3.200 และ 3.292 ตามลำดับ) พบว่า ภูมิภาคเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ
อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
เบญจภรณ์ สิทธิ กิติชัย รัตนะ อภิชาติ ภัทรธรรม

($F = 1.155$, $p\text{-value} = 0.330$) แสดงว่า ผู้ประกอบการตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ รายละเอียดปัจจัยที่มีผลและไม่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - 19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

ตัวแปรอิสระ	t-test	F-test	p-value
1. เพศ	0.594		0.554
2. อายุ		5.912	0.004*
3. สถานภาพ	1.232		0.220
4. ระดับการศึกษา		0.608	0.658
5. อาชีพหลัก		0.858	0.465
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		2.617	0.054
7. ลักษณะของการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว		0.521	0.669
8. ระยะเวลาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว		6.485	0.002*
9. ภูมิลำเนา		1.155	0.330

อภิปรายผล

1. ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 สอดคล้องแนวคิด Walton (1973) สาเหตุอาจเกิดจากผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในขณะที่ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็นออกมาอยู่ในระดับที่ปานกลางดังกล่าว

2. อายุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ คล้อง สุพิชญา วงศ์วาสนา (2564) และณัฐวรรณ คำแสน (2564) โดยกลุ่มผู้ประกอบการที่มีอายุตั้งแต่ 18-33 ปี มีความคิดเห็นมากที่สุด สาเหตุอาจเกิดจากกลุ่มผู้ประกอบการที่มีอายุตั้งแต่ 18-33 ปี ได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม จากการระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งหมายถึงการมีรายได้ที่ลดลง และมีรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลทำให้ความคิดเห็นแสดงออกมาอยู่ในระดับที่มากกว่ากลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มอื่น ๆ

3. ระยะเวลาประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ คล้องขวัญ อุดุลย์วิโรจน์ (2554) สุพิชญา วงศ์วาสนา (2564)

และณัฐวารวรรณ คำแสน (2564) โดยกลุ่มผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 17-23 ปี มีความคิดเห็นมากที่สุด สาเหตุอาจเกิดจากกลุ่มผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 17-23 ปี ได้ทำการประกอบกิจกรรมมากกว่ากลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มอื่นและมีความคาดหวังการมีรายได้จากการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ส่งผลทำให้ความคิดเห็นแสดงออกมาอยู่ในระดับที่มากกว่ากลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มอื่น ๆ

4. ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลกระทบต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะของการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว และภูมิสำเนา เนื่องจากมีมุมมองของผู้ประกอบการของผลกระทบต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคมของผลกระทบต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.33 อายุเฉลี่ย 45.72 ปี มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 56.67 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีอาชีพหลักคือ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 56.67 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 229,400 บาท/ปี ส่วนใหญ่มีลักษณะการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ร้านอาหาร/กาแฟและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 40.83 ระยะเวลาการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว เฉลี่ย 10.54 ปี และภูมิสำเนาอยู่ในภาคกลางร้อยละ 7.50

2. ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 อยู่ในระดับปานกลางโดยจำแนกระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตัวอย่างออกเป็นรายด้าน พบว่า (1) ด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (อยู่ในระดับมากที่สุด) (2) ด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 (อยู่ในระดับมาก) และ (3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.53 (อยู่ในระดับน้อยที่สุด)

3. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ได้แก่ อายุ และระยะเวลาการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำงานวิจัยนี้ไปใช้

1. ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ในแต่ละด้าน (1) ด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (2) ด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และ (3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.53 และค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.28 อยู่ในระดับปานกลาง ควรกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และให้ผู้ที่มีรายได้ต่ำเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น โดยกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยปิดอุทยานแห่งชาติแห่งนี้ในช่วงฤดูฝน หรือช่วงที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนน้อย เพื่อให้สภาพธรรมชาติฟื้นคืน

2. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ได้แก่ อายุ และ

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ประกอบการ
อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
เบญจภรณ์ สิทธิ กิติชัย รัตนะ อภิชาติ ภัทรธรรม

ระยะเวลาการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว ควรนำปัจจัยดังกล่าว มาใช้ประกอบการกำหนดแผนการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมดังต่อไปนี้
การศึกษาการมีส่วนร่วมผู้ประกอบการจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
การศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากหลายฝ่าย ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิติชัย รัตนะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ ภัทรธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณาจารย์คณะวนศาสตร์ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอดระยะเวลาการศึกษา ขอขอบพระคุณนายณรงค์ศักดิ์ นามตาปี อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2564, จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/faq_more.php
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2561). แผนการจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย (พ.ศ. 2562-2566). อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2564, จาก <http://portal.dnp.go.th/Content/nationalpark?contentId=16561>
- _____. (2564). เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ : การจัดการอุทยานแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2564, จาก http://www.dnp.go.th/parkreserve/Np/Html/Management/Manage_Np.html
- คลังขวัญ อดุลย์วิโรจน์. (2554). ผลกระทบของการท่องเที่ยวในอำเภอเกาะสมุย ในความคิดเห็นของประชาชนอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ณัฐวรรณ คำแสน. (2564). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ของประชาชนในเขตอำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า, 4(1), 41-46.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุพิชญา วงศ์วาสนา. (2564). ปัจจัยผลกระทบทางลบจาก COVID-19 ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานฝ่ายการโดยสารกรณีศึกษา บริษัท บางกอกโฟลท์เซอร์วิสเซส จำกัด (BFS). *วารสารมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*, 15(39), 22-27.
- Krejcie, R. V., & D. W Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Walton, R. E. (1973). Quality of Working Life: What is it?. *Sloan Management Review*, 4(7), 20-23.